

Stk. 4 viderefører den særlige oplysningspligt, der gælder for personer, som modtager hjælp til boligindskud med tilbagebetalingspligt efter *stk. 1, 2. pkt.*

Kommunen orienterer den, der søger om hjælp, om den særlige oplysningspligt og konsekvenserne af, at den pågældende tilsidesætter oplysningspligten.

Til § 91

Forslagene til §§ 91 og 92 angiver udtømmende de tilfælde, hvor kommunen kan træffe afgørelse om, at hjælpen skal betales tilbage. Kommunen beslutter i det enkelte tilfælde, om den vil stille krav om tilbagebetaling.

De tilbagebetalingssituationer, der er nævnt i forslagens *stk. 1*, svarer med sproglige rettelser til bistandslovens § 26, *stk. 1, nr. 1-3*.

Det er i overensstemmelse med praksis blevet præciseret i forslagens § 91, *stk. 1, nr. 3*, at kommunen kan stille krav om tilbagebetaling, hvis modtageren på grund af sine egne forhold er skyld i, at vedkommende bliver opsagt fra et arbejde.

Kommunen kan efter forslagens § 91, *stk. 1, nr. 4*, stille krav om tilbagebetaling af hjælpen, hvis den må yde hjælp, fordi modtageren eller ægtefællen har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Hvis tilbudet fortsat står åbent, kan kommunen dog ikke udbetale hjælp, fordi den pågældende på den måde ikke opfylder betingelserne for hjælpen, jf. forslagens §§ 13 og 41.

Efter forslagens § 91, *stk. 1, nr. 5*, kan kommunen træffe beslutning om tilbagebetaling, hvis den må yde hjælp, fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid. Reglen har til hensigt at sikre kommunens neutralitet, når der er arbejdskonflikter. I overensstemmelse med langvarig praksis bør kommunen som udgangspunkt træffe beslutning om tilbagebetaling efter *nr. 5*, når den yder hjælp til en person, der er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, medmindre der foreligger helt specielle vanskeligheder for ansøgeren. Kommunen bør fastsætte en tilbagebetalingsordning efter forslagens § 93, så snart den pågældende genoptager sit arbejde.

Kommunen har efter *stk. 2*, pligt til senest ved udbetaling af hjælpen at orientere modtageren om, at hjælpen ydes med tilbagebetalingspligt, herunder hvilket *nr. i stk. 1*, der anvendes og baggrunden herfor. Reglen er med sproglige ændringer identisk med bistandslovens § 26, *stk. 2*. Kravet om orientering er en betingelse for gyldigheden af tilbagebetalingskravet. Det betyder, at kommunen skal kunne doku-

mentere, at modtageren er informeret. Denne dokumentation kan fx ske ved, at kommunen beder modtageren om at underskrive en tilbagebetalingserklæring. En tilbagebetalingserklæring skal som hidtil opfylde formkravene i forvaltningslovens §§ 22 og 24.

Det forhold, at en modtager underskriver en tilbagebetalingserklæring, afskærer ikke den pågældende fra at klage over tilbagebetalingspligten til det sociale nævn.

Det er i *stk. 3* præciseret, at modtageren ikke skal tilbagebetale den hjælp, som den pågældende får under aktivering efter kapitel 4, idet modtageren i en sådan situation yder noget til gengæld for hjælpen.

Til § 92

Forslaget til § 92 er identisk med bistandslovens § 26, *stk. 1, nr. 4*, hvorefter kommunen kan bestemme, at hjælpen skal betales tilbage, hvis modtageren senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag e.l., som dækker samme tidsrum og formål som den udbetalte hjælp. I disse situationer med dobbeltforsørgelse er det i sagens natur ikke en betingelse, at modtageren er orienteret om, at hjælpen skal betales tilbage, inden hjælpen udbetales.

Det er i *stk. 2* præciseret, at modtageren ikke skal tilbagebetale den hjælp, som den pågældende får eller har fået under aktivering efter kapitel 4, idet modtageren i en sådan situation yder noget til gengæld for hjælpen.

Til § 93

Stk. 1 svarer til bistandslovens § 27, *stk. 1*, hvorefter tilbagebetalingskravet gennemføres ved en tilbagebetalingsordning, som kommunen fastsætter ud fra en vurdering af, hvad modtageren kan betale uden, at den pågældende kommer til at mangle, hvad der må anses for nødvendigt til sit eget og familiens underhold. Som udgangspunkt kan kommunen vurdere modtagerens tilbagebetalingsevne ud fra, hvad den pågældende ville være berettiget til i kontanthjælp. Det betyder, at kommunen som altovervejende hovedregel ikke kan fastsætte en tilbagebetalingsordning, hvis skyldneren fortsat modtager kontanthjælp, medmindre den pågældende har et væsentligt større rådighedsbeløb end andre kontanthjælpsmodtagere fx på grund af et fremført skattemæssigt underskud eller en meget lav boligudgift.

Stk. 2 er – bortset fra sproglige rettelser – identisk med bistandslovens § 27, *stk. 2*. Det er blevet præciseret, at kommunen kun kan inddrive et tilbagebetalingskrav efter skatteinndrivelsesreglerne, hvis der er fastsat en tilbagebetalingsordning efter *stk. 1*, som